

Domnița

Tudor Arghezi

Prințesei mici îi pare bine
Că stăpânește țara de albine.
Cetățile dintre răchitele-argintii
Noroade au cu sutele de mii.
Și mâna-i cât o floare
Cârmuiește dulce zeci de popoare.

Că să le placă
În in se îmbracă
Și se stropește cu fum
De parfum,
Împresurată de un văzduh de boare
De levănțică și răcoare.

Prințesa mică-i bucuroasă.
Prisaca sună ca murmurul de coasă.
Fagurii sunt grei
În buricele moi ale degetelor ei.
În urzeala miilor de găuri de celule
Așteaptă-ncovoiate larvele minuscule
Să se trezească și să-i zboare
Pe umeri, pe gulere, pe cingătoare.

A venit o solie

De o mie
Să-i cânte la ureche
Ruga bălții veche.
Pâinea ei cu povidlă și unt
O înconjoară zborul trântorului, mărunț.
Pe cafeaua cu lapte
Au tăbărât șaptezecișapte,
Și roiurile avide
Se îmbulzesc la felia de cozonac cu stafide.